

Păstorul
(El duce turma)

El duce turma la pășune și izvoare,
Și mieluseii cei din urmă pe-al său braț.
Pe cea căzută El o scapă din prinsoare,
Acest-I Domnul, e Păstorul nostru, frați.
De-așa Păstor adevărat avea nevoie
Întreaga turmă rătăcită prin pustii,
De mîngîiere, de odihnă, de aloe,
S-o apere de lupii răi cînd vor veni.

Cor:
Peste tot să mergem și să ne uităm,
Oile pierdute să le căutăm.
Din păcat, prinsoare, să le izbăvim,
Și despre Păstorul Bun să le vorbim.

Păstorul Cel adevărat își dă viața,
Și nu se lasă pînă cînd va birui.
El e cu turma la pășune dimineată,
Și o-nsoțește neîncetat întreaga zi.
El urmărește peste tot cu judecată,
Căci pentru toate El pe cruce a murit.
Cînd cea mai tare, pe cea slabă vrea s-o bată,
El o oprește și îi spune: "Ai greșit!"

Din cîte glasuri pe cîmpii și văi răsună,
A Sale oi îi recunoaște vocea Sa.
Căci cu iubire El în jurul Său le-adună,
Și lîngă ele zi și noapte el va sta.
Pe cea căzută în noroaie o ridică,
Pe cea pierdută peste tot o va căuta.
Păstorul nostru nu se teme, nu-i e frică,
La cea bolnavă rănile îi va lega.

Voi mielusei și voi oițe, 'ntreaga turmă,
Veniți să mergem azi cu toți după Păstor.
Prin văi și dealuri urmărind cereasca urmă,
Căci iată Domnul e în fața oilor.

Amin